

offentlige ydelser ikke lever op til kravet om at være berettiget til ydelserne.

Med disse bemærkninger kan vi tilslutte os forslaget.

Anne Baastrup (SF):

SF finder det utrolig vigtigt, at vi kan fastholde børnebidraget og børnetilskuddet, og vi er samtidig også klart imod snyderi. Vi er også imod ordninger, hvor folk uforvarende kan komme til at snyde. Så umiddelbart kan vi støtte forslaget.

Men det er efter min bedste overbevisning i øvrigt et system, mange kommuner har haft uden lovhjælp. Det problem, jeg i den forbindelse er stødt ind i, er vanskelighederne ved at bo i kollektiv, vanskelighederne ved at leje et værelse ud, osv. Jeg vil derfor kraftigt opfordre ministeren til i sin vejledning til lovforslaget at sikre, at kommunernes vurdering af modtagerens status som enlig forsørger ikke kommer til at betyde, at reelt enlige pludselig får et problem. Men det er jeg overbevist om at ministeren nok skal sørge for.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget om, at kommunalbestyrelsen én gang hvert år udsender en anmodning til en modtager af ordinært og ekstra børnetilskud som enlig forsørger om skriftligt at bekræfte, at betingelserne for at være enlig forsørger fortsat er opfyldt. Det må være i alles interesse, at sociale tilskud kun gives til dem, tilskuddene er rettet mod.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg sige, at det, forslaget går ud på, er noget, Fremskridtspartiet har opfordret til længe, netop at få styr på udbetalingerne fra det offentlige, så vi kan sikre, at de, der skal have pengene, er dem, der også har behov for pengene. Derfor er vi glade for at se, at ministeren nu har fremsat dette forslag vedrørende udbetaling af børnetilskud og børnebidrag.

Vi ved, at langt de fleste modtager pengene på fuldt lovlig vis, men der er desværre nogle, som ikke er helt reelt enlige, og som ikke altid husker at fortælle til kommunen, når de ikke længere reelt er enlige. Hvis vi skal have råd til at yde tilskud til dem, der virkelig har brug for tilskuddene, er det vigtigt at sikre, at ingen uberettiget modtager penge.

Da det kan være vanskeligt, specielt i større kommuner, at holde øje med alle borgere, er det en god idé at følge det op generelt én gang om året. Alene det, at en uberettiget modtager får en skriftlig henvendelse og skal skrive under, gør, at langt de fleste, som måske havde glemt at fortælle kommunen, at de ikke længere reelt var enlige, vil undlade at indsende denne erklæring.

På den måde vil jeg sige, at dette forslag faktisk er et skridt i den rigtige retning, selv om det ikke er noget stort forslag.

Bruno Jerup (EL):

Det er rigtigt, at det ikke er noget stort forslag, men jeg tror bestemt ikke, at der er så mange penge i det, som ministeren angiver i bemærkningerne. Der er næppe mange kroner at hente.

Det er et underligt forslag, for sagen er jo, at hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har lov til én gang om året at sende et brev til en borger, hvorpå borgeren skal skrive, om vedkommende stadig væk er enlig, er det sådan, at det gør kommunerne allerede i dag, og nogle gør det måske endda flere gange om året. Ja, det er endog sådan, at vi i dag har mulighed for at opsøge folk og lave alle mulige andre former for overvågning af borgerne på det her punkt.

Derfor kan man jo undre sig over, at det overhovedet skulle være nødvendigt at lave en lov, som i virkeligheden ikke er nogen udvidelse i forhold til, hvad kommunerne allerede kan gøre, ud over at man selvfølgelig pålægger alle de kommuner, som ikke har haft lyst til at gøre det her, eller som ikke har ment, det var nødvendigt at gøre det, eller som har klaret det på anden måde, noget ekstra bureaukrati. Men det er måske også hovedsigtet med det, nemlig at få noget mere bureaukrati og ganske få ekstra kroner i kassen.

For sagen er jo: Hvad er det, det reelt handler om? Ja, det handler selvfølgelig om, at der er nogle mennesker i det her land, som er enlige og som har børn, og det er da klart, at nogle af dem, der er enlige, hvad enten det nu er mænd eller kvinder med børn, ikke nødvendigvis er enlige hver eneste dag. Det tror jeg gerne på. Nogle har muligvis i perioder, det kan være 14 dage, eller det kan være måneder, en anden person boende eller i hvert fald en anden person, der kommer ofte.

Det, vi altså skal have nu, er, at vi skal have sådan noget snageri fra kommunens side om,